

vil ikke bruge det udtryk, at det blev klistret, for det er sådan lidt for odiøst, men stemmen næsten bævede – at ethvert anstændigt parlament ville stemme ja til det her forslag, så indlysende rigtigt er det.

Nu er der ingen af forslagsstillerne, heller ikke hr. Steen Gade, der har taget stilling til, hvad jeg sagde i min ordførertale, nemlig at gennemførte et parlament denne lov, så ville det jo i virkeligheden betyde, at man gav et permanent retskrav til folk, der søger asyl i Danmark, på at få midlertidig opholdstilladelse, hvad enten myndighederne finder, at de har et opholdsgrundlag eller ej. Det ville jo være asylansøgeren, der faktisk selv bestemte, om vedkommende skulle have midlertidig opholdstilladelse bare ved at rejse hertil, og som også bestemmer hvor længe, fordi man jo bare kan blive ved med at nægte at rejse hjem.

Kunne det ikke bringe en lille smule anfægtelse ind i hr. Steen Gades osteklokke? Og sig mig, er det der med det anstændige parlament ensbetydende med et parlament, der fuldkommen har koblet hovedet fra?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan forstå, hr. Langballe i dag er meget optaget af min inderlighed og stemmeføring. Jeg stod og filosoferede over, at det kunne være, jeg ville egne mig som præst et eller andet sted – men det ved jeg nu ikke.

Men svaret på spørgsmålet er sådan set, at det her forslag ikke fører til, at det bliver et tagselvbord. Det står der ikke. Det er helt forkert. Det er jo simpelt hen forkert, hvad hr. Langballe siger. Det er ikke et tagselvbord. Forslaget indbefatter også, at man bliver tvangsudsendt, hvis myndigheden i det land, man skal tilbage til, garanterer ens sikkerhed, og hvis FN siger ja til det. Det er det, forslaget handler om.

Det kan jo være, hr. Langballe slet ikke har læst det og nu har fået at vide, hvad det handler om, og derfor er meget mere positiv. Men så langt når vi måske ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil sige, at hr. Steen Gade i min optik ikke bare er egnet som præst, men han er præst. Ikke evangelisk-luthersk, men sådan med sin egen marxistiske religion tidligere, og nu er han så konverteret til den her varme og inderlige humanisme.

Men jeg vil sige: Hvad er det dog for et kriterium, at staten i det land, hvor den pågældende skal sendes hen, skal garantere for ens sikkerhed? Kan den danske stat garantere for hr. Steen Gades sikkerhed, eller for min? Det er da fuldstændig meningsløst.

Sagen er, at spørgsmålet om, hvorvidt det er tilrådeligt, at den pågældende rejser hjem, efter hr. Steen Gades og de andre forslagsstilleres mening er fuldstændig arbitrært. Det er ikke asylmyndighedernes afgørelse, det er ikke deres kriterier for, hvad der er forsvarligt. Det er åbentbart sådan nogle gummikriterier, der ligger et eller andet sted i luften: Hvornår er det sikkert, og hvornår er det ikke sikkert?

Så det er jo meget nemt at spille med sådan nogle begreber, der faktisk overhovedet ikke kan omsættes i en rimelig lovttekst.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Først det der med religion og marxistisk religion. Den eneste religion, jeg har noget med at gøre, er sådan set den samme, som hr. Langballe bekender sig til. Men jeg er glad for, at jeg aldrig har gået til konfirmationsforberedelse hos hr. Langballe. Det er ikke den samme idé, der ligger bag, det kan vi godt blive enige om.

Til spørgsmålet kan jeg sige: Det, der står i det her forslag, er rent faktisk akkurat det, der sker i dag, nemlig at vi ikke sender nogen tilbage til lande, der ikke kan garantere for sikkerheden. Irak kan ikke garantere sikkerheden, og indtil Kosovo kom under administration af UNMIK, kunne man ikke garantere det. I det øjeblik den myndighed, der har magten, kan garantere det og der er en FN-anbefaling på det, kan man sendes tilbage. Det er jo altså rent faktisk det, der står i det her forslag.

Kl. 13.35

Det var derfor, jeg sagde i min tale, at jeg og SF da godt kunne gå videre og lave en bedre beskyttelse. Det er et minimumsforslag, som jeg siger at alle anstændige mennesker burde stemme for i det her land. Det var vel også derfor, fru Henriette Kjær var lidt anfægtet, og det er derfor, jeg har tilbudt at tage ud i de fleste – det kan jeg så sige nu – Venstrevælgerforeninger og konservative vælgerforeninger og tage en fair diskussion om det og så se, om jeg kommer hjem med flest på min side eller på Dansk Folkepartis side. Jeg tror, det bliver på min side.